

העיקר העולם כי האיש כשפים וכן הוא אומר ואת הוא העיקר, ולפיכך להט החרב המתהפכת. הנשים מצויות בכשפים

הוא היציאה מסדר העולם והבן זה. למה נקרא שמם כשפים וכו' פירוש ההפרש שיש בין מעשה כשפים ובין מעשה שדים כי הכשוף הוא שמשנה סדר העולם וזה שאמר שמכחיש פמליא של מעלה, ומפני שהם לשעה בלבד כמו כל אלו מעשים שהביא, ולכך מביא קרא להט החרב שאין בלהט דבר ממש, כי הדבר שהוא בסדר העולם הוא דבר מקוים, ומעשה שהשד [עושה] הוא שמביא דבר חדש ע"י השד ואינו מכחיש פמליא של מעלה, כי השד אינו יכול לשנות כח פמליא של מעלה, רק פעולת הכשוף שמערב הסדר מבלבל אותו ובוהו מכחיש פמליא של מעלה וזה מבואר.

הלכות כשוף בהלכות (שם ס"ו ע"ב). אמר אביי שבת כו'. פירוש כי ראוי שיהיה הלכות כשפים כהלכות שבת. כי השבת היא תכלית אשר ברא השם יתברך את עולמו, ונח מכל מלאכתו אף מלאכה שהיא באה מן הש"י. ואסור כשפים ג"כ שהש"י ברא עולמו שיהי' נוחג בסדר שלו, ולעניין זה יש לעולם הנחה שאינו יוצא ממה שסדר אותו הש"י, וכמו שבשבת יש דבר שהוא חייב עליו והוא דבר שהוא מלאכה גמורה חייב עליו סקילה, וכך יש בכשפים כאשר משנה העולם בדבר שהוא שנוי גמור חייב עליו סקילה, ולכך הם שוים ג"כ במיתתם המחלל שבת בסקילה והמכשף בסקילה, כי שוים חומר שלהם כי המחלל שבת לא יתן לעולם השלמה, והמכשף ג"כ אינו נותן סדר והנחה לעולם כי מוציא אותו מסדרו וממנהגו, וכמו בשבת יש דבר שהוא פטור אבל אסור והוא דבר שאינו מלאכה, כך בכשפים דבר שאינו מעשה רק נראה מעשה האוחז עינים שאין מעשה פטור אבל אסור, וכמו שבשבת יש דבר שהוא מותר לכתחלה דבר שאינו מן השביתה כלל, כך יש דבר שאינו יוצא מסדר העולם כלל כאשר הוא פועל בשמו יתברך, כי שמו יתברך פועל הכל ואין כאן דבר שנוי כלל, כי כמו שיכול האדם להתפלל אל הש"י ומזכיר שמו יתברך והוא נותן לו ומחדש לו ניסים ונפלאות ומדבר זה לא נח והושלם העולם, שלא יהיה דבר זה בעולם, וכך

שתשרה עליו רוח טומאה וכשהיה ר"ע מגיע למקרא זה היה בוכה ומה המרעיב עצמו כדי שתשרה עליו רוח טומאה שורה עליו רוח טומאה המרעיב עצמו כדי שתשרה עליו רוח טהרה עאכ"ו אבל מה אעשה שעונותינו גרמו לנו.

המכשפים והחרטומים פועלים על יד(ה אחת ו)שדים וכחות אלו אין צריך לזה קדושה כלל.

אבעו צדיקים ברו (שם). אמר רבא אי בעו צדיקי עלמא. כי הצדיק אשר הוא צדיק גמור הוא כל

העולם, לכך אי בעו צדיקים כלומר שיהי' צדיקים ביותר. ואין לומר כי דבר זה נמנע אצלם, כי אין הדבר הזה כך (אי) [כי] אפשר לאדם להתדבק בו יתברך לגמרי עד שהיה אפשר להם לברא עולם. כלל הדבר שאם האדם מתדבק לגמרי בו, אפשר שיהיה מתדמה אל הש"י בדבר זה שיברא עולם ג"כ. ודבר זה הוא בצדיקים ולא במלאכים, כי אין המלאכים קרובים אל הש"י כמו שהם צדיקים כאשר ידוע, ולכך אי בעו צדיקים שיהיו הצדיקים גמורים כי לא ננעל שערי הצדק מלפניהם, ואם היו נכנסים לפני ולפנים היו מתדמים לבוראם בזה, והיה אפשר להם לברא העולם כי מעלת הצדיקים על העולם כאשר ידוע.

רבא ברא וכו'. כאשר היה מטהר עצמו ועוסק בספר יצירה בשמותיו של הקב"ה, בזה היה מתדבק בו יתברך וברא גברא. אבל לא היה בו הדבור, כי כ"כ לא היה מגיע כחו להביא נפש מדברת באדם לעשות כמותו, שהרי הוא אדם ואיך יברא כמותו, כמו שמן הנמנעות שיברא הש"י שהוא על כל אחד כמותו.

נשים מצויות בכשפים. מפני כי הכשפים מצליח בידם כי הכשפים הוא שנוי הסדר ואל זה הנשים מוכנות ביותר. כי (הראש) [האיש] הוא עיקר העולם והאשה היא יוצאה בדבר מה מן

(שם ס"ו ע"א). תנו רבנן וכו' שרוב נשים מצויות בכשפים וכו' אמר ר' יוחנן למה נקרא שמן כשפים שמכחישין פמליא של מעלה וכו' א"ר אייבו בר נגרי א"ר חייא בר אבא בלטיהם אלו מעשה שדים בלטיהם אלו מעשה

